

man hverken i § 7 eller i § 11, hvor der handles om Aflysningen af Offer og Alkidentfer, synes strengt at have holdt sig til Grundlovens § 82, hvor det jo er bestemt, at Ingen er pligtig at yde personligt Bidrag til nogen anden Gudsdyrkelse end den, der er hans egen, hvoraf det altsaa synes at følge, at en konfessionel, en kirkelig Afgift, som Offer og Alkidentfer eller Præste-, Klokker- og Degnepenge i Kjøbenhavn, ikke uden videre enten kan lægges paa Kommunen i Kjøbenhavn eller for største Delen lignes som Fattiggift; men affeet fra denne Bemærkning, troer jeg, der er al Opfordring til at komme nærmere ind paa Løsningen af det hele Forhold, som § 7 omhandler. De Kjøbenhavnske Præstepenge ere kun en mange Gange forværret Udgave af det tvungne Offer; der findes ikke i Kjøbenhavn nogenstomhelst Afgift, der ligger under det Odium som Præstepengene, og det med fuldkommen Frie. Med Hensyn til Præstepengenes Ansættelse følges der et ganske eiendommeligt System, som synes at være udfundet ganske særligt med det Formaal, at gjøre Folk saa lede og kjede af den Afgift, de skulle yde, som muligt. Man sender Folk til Borgerne og spørger, hvad de passende kunne yde i Præstestift; de ansætte sig da selv efter en Forhandling med Rodemeesteren — og naar saa deres Skattebillet kommer, viser det sig, at de ere satte til 3 à 4 Gange det Beløb, som de have sat sig til. En af Delene maa være rigtig: enten ansætter Kommunen, og saa spørger man ikke de Private, eller man ansætter sig frivillig, og saa skal Kommunen ikke senere forhøje Skatten. Præstepengene thunge paa en aldeles utilbørlig Maade paa den smaa Mand i Kjøbenhavn. Den samme Mand, som, fordi han er trængende, hos Præsten faaer gratis udført mange af de Funktioner, som Præsten er berettiget til at fordre betalte, han tvinges, ikke af Præsten, men af Kommunen til at erlægge Præstepenge; han kan ikke skjønne rettere, end at det er Præsten, som paalægger ham dem, og han overfører det Had, som maaskee vækkes hos ham mod den, der paalægger og inddriver Skatten, paa Præsten, som er aldeles uskyldig deri. Der turde være saa meget større Opfor-

bring til snarest muligt at faae hele dette Forhold ordnet, som der vistnok i Organisation af de kirkelige Forhold i Kjøbenhavn findes større Uligheder og Ulemper end maaskee noget andet Sted. Det er blevet mig sagt, og det fra en paalidelig Kilde, at der i Kjøbenhavn findes idetmindste een Sognepræst ved en af Kjøbenhavns Hovedkirker, hvis hele faste aarlige Indtægt er knap 400 Rbd., og som altsaa med Hensyn til alt det Øvrige, hvoraf han skal leve, er henviist til de tilfældige og usikre Indtægter, som Præsten faaer af sin Menighed, saaledes som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 3die Valgkreds (S. Jensen) sagde: væsentligst ved Vensteb og Kjærlighed. Der er, hvis jeg ikke tager feil, ved den samme Kirke en residierende Kapellan, hvis faste Indtægt er endnu ringere og som, da han ikke er istand til at samle om sig en Kjøbenhavns Menighed, hvilket, som Enhver bekjendt, forudsætter noget ganske Andet end at samle sig en Menighed paa Landet, er henviist til at erhverve sig sit Livsophold ved Information og Timelæsning, en Bestjættigelse, som kan være meget fortræffelig, men dog ikke synes stikket for en Præst, som absolut derved maa afdrages fra det, der skal være hans virkelige Embedsgjerning. En Ordning af Staden Kjøbenhavns kirkelige Forhold vilde neppe trænge til nogenstomhelst yderligere Understøttelse af Staten end den, der nu ydes; der findes Uoverensstemmelser deri, som kunne ordnes f. Ex. ad den Dei, der er betraadt i § 7, affeet fra den Mangel, jeg nylig berørte, og jeg skal ret indstændig anmode den ærede Minister om, at han, hvis denne Lov, hvad jeg synes mange Tegn varsle, ikke skal gaae igjennem i denne Session, ikke vil vente med Ordningen af dette Forhold, til den hele øvrige Reform kan fuldføres, men vil tage det for særskilt.

Formanden: Rigsdagsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Krogh: Jeg frasalder det.

Formanden: Rigsdagsmanden for Skanderborg Amts 3die Valgkreds har Ordet.